

Dansul unei nopți de toamnă

Daniel Vișan-Dimitriu

Dansez printre frunze căzute,
dansez într-un hohot de râs,
dansez pe uitări așternute,
privind spre un dulce surâs.

E muzica, oare, de vină
că dansul mi-e mult mai destins,
ori toamna aceasta-i divină
și-n brațele ei m-a cuprins?

E, poate, privirea ei caldă,
e ritmul, e setea din noi?
Prin stropii din ploaie ne scaldă
o vrajă-mpărțită la doi.

Dansez într-o noapte de toamnă,
și plouă, dar noaptea-i de vis
când totul din noi ne îndeamnă
la dans, pe un ring redeschis.